

„Med andre Ord: i et Øjeblik som dette, hvor man fra alle Sider har rottet sig sammen imod mig, har du ikke betænkt dig paa at gøre min Stilling endnu vanskeligere ved at erklære dig for fuldt ud enig med mine Angribere!“

„Du tager fejl, Povl! Betænkt mig har jeg, og det endogsaa længe. Men jeg har Hensyn at tage, som du ikke kan ... eller ikke vil forstaa.“

„Jeg veed det! Men vær du glad, at jeg ikke kender den Slags højere Hensyn, der tvinger mig til at handle mod min naturlige Følelse. For ellers kunde jeg maaske rykke ud med en Mod-Erklæring, der vakte Opsigt og slog dig til Jorden.“

„Skal det være en Trusel?“

„En Advarsel skal det være! Du kan let tage flere Ulykker paa din Samvittighed, end den kan bære. Hvorfor blandede du dig f. Eks. i min Affære med Grosserer Søholm forleden? Tilfældigt har jeg hørt derom. Hr. Søholm skal have fortalt til mange Mennesker, at du ligefrem gik i Forbøn for mig. Det har jeg ikke anmodet dig om; men jeg er naturligvis gaaet ud fra, at du har troet at handle til mit Bedste. Ikke sandt, Johannes? Du kan med Haanden paa Hjertet forsikre, at du ikke har haft andre Bevæggrunde?“

„Du ser paa mig, som om du tvivlede. Og paa en vis Maade kan du virkelig have Grund til det. Vore Meninger om, hvad der tjener til dit Bedste, er saa dybt forskellige.“

„Jeg veed ogsaa det! Hjul og Stejle ønsker du mig,